

[H. C. Taft.]

jeg gerne sige her — skal man ikke forvente det konservative folkepartis tilslutning her-til.

Karlskov Jensen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger i denne omgang, men jeg kunne alligevel have lyst til at anholde et par bemærkninger, som hr. Erik Hansen (Nordj. amt) fremsatte for et øjeblik siden. Han sagde, at under den hidtidige administrationsform var landbruget naturligt stærkt inde i billedet eller noget lignende, og at det var rigtigt under de forhold, men det er ikke rigtigt nu, fordi der nu er tale om offentlige penge, oven i købet EF-penge, som om det var noget særligt i den forbindelse.

Ja men der har også været tale om offentlige penge tidligere. Der har jo været tale om, at der er overført, som jeg nævnte, igennem årene knap 3 milliarder kr. til landbrugets dispositionsfond, og det har man fundet udmærket kunne administreres i den form, jeg nævnte, igennem et intimt samarbejde mellem landbruget og dets minister, naturligvis under folketingets tilsyn og ansvar. Så der er ikke nogen principiel forskel dér.

Jeg vil også gerne nævne en anden ting, og det er, at så vidt jeg er orienteret, har man netop i de nuværende seks EF-lande i vid udstrækning bevaret den tradition, man har haft hidtil på landbrugsområdet, under de nye forhold, og man har netop i Holland og Frankrig i betydelig udstrækning overladt nogle af disse funktioner til landbruget, naturligvis i samarbejde med landbrugsministeren, der jo, som jeg har sagt gentagne gange, hele tiden har det sidste ord, så det vil der ikke være noget principielt i vejen for.

Jeg vil også gerne lige anholde en bemærkning fra SF-ordføreren, der ironiserede lidt over, at jeg havde nævnt nogle af de tidligere landbrugsministre, og sagde, at en landbrugsminister ikke alene skal være landbrugets minister, men også samfundets minister. Vil ordføreren for SF dermed antyde, at de fire tidligere landbrugsministre, jeg nævnte, ikke har varetaget samfundets interesser, samtidig med at de har evnet at opbygge det forhold over for landbruget, at

man har fået et tillidsfuldt og intimt samarbejde? Det kan da ikke være meningen.

Til landbrugsministeren har jeg ikke så mange bemærkninger. Når landbrugsministeren siger, at der bliver tale om 250.000 ekspeditioner om året eller noget lignende, og at det derfor er naturligt, at man lægger disse ting i ministeriet, vil jeg gentage, hvad jeg sagde før, at det er indlysende, der her er tale om et område, hvor en lang række funktioner helt naturligt hører direkte under ministeriet, og det er lige så givet — og jeg vil gerne have bekræftet, om jeg tager fejl i det — at der er tale om områder, der kan komme ind under loven her, hvor det absolut er landbrugets opgaver. Der kan jo blive tale om nationale interventionsopkøb, helt midlertidige interventionsopkøb og sådan noget, der går uden for EF-lovgivningen, og hvor vi selv har ansvaret. Men der er en lang række andre områder, hvor det helt naturligt ligger hos landbrugets organisationer, hvor det jo også har ligget hidtil.

Så kommer der en række mellemopgaver, og det er sådan set det, jeg opholder mig ved i denne forbindelse. Dér kommer der et skøn om, i hvilken udstrækning man skal bevare landbrugsorganisationernes medvirken, under landbrugsministeriets naturligvis ikke alene tilsyn, men endelige afgørelse, eller om man skal inddrage det direkte under det nye direktorat i landbrugsministeriet. Dér synes jeg, hvis jeg må sige det sådan, at hr. Erik Hansen (Nordj. amt) kommer lidt i splid med sig selv, når han på den ene side argumenterer for, at det i henhold til den omtalte artikel er kolossalt forøgende med hensyn til penge og arbejdsindsats, når man flytter opgaverne fra erhvervene over i ministeriet, og på den anden side afviser at lade en betydende del af disse opgaver blive dér, hvor de har været hidtil, for det er opgaver af samme karakter på en lang række områder som dem, vi har haft hidtil.

Når landbrugsministeren så spørger, om der er nogen, der kan pege på besparelser allerede i dag, for så vil han gerne gennemføre dem, kan jeg svare: nej, det tænker jeg ikke der er. for i dag har vi jo netop de forhold, som jeg har nævnt her, og nu ændrer man de forhold, som vi har haft, og så frygter man — og det forstår jeg, at man altså